

Przedmiot

We wniosku przedstawionym na podstawie art. 278 i 279 TFUE strona skarżąca domaga się stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2022) 3252 (final) z dnia 13 maja 2022 r. w sprawie przyznania na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 726/20041 pozwolenia na dopuszczenie do obrotu „Dimethyl fumarate Mylan – dimethyl fumarate” jako produktu leczniczego stosowanego u ludzi.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 21 lipca 2022 r. – Ryanair/Komisja**(Sprawa T-458/22)**

(2022/C 398/34)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, F.-C. Laprèvote, V. Blanc, D. Pérez de Lamo i S. Rating)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) z dnia 21 grudnia 2021 r. C(2021) 9941 final w sprawie pomocy państwa SA.60165 (2021/C, ex 2021/N), którą Portugalia planuje wdrożyć na rzecz TAP SGPS (!); oraz
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że nie wykazano kwalifikowalności TAP.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja Europejska popełniła oczywisty błąd w ocenie w odniesieniu do wykazania ryzyka przerwania świadczenia ważnej usługi i systemowej roli TAP.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że w decyzji nie wykazano, iż plan restrukturyzacji jest realistyczny, spójny i dalekosiężny oraz odpowiedni do przywrócenia długoterminowej rentowności TAP bez konieczności korzystania z dalszej pomocy państwa w rozsądnym okresie czasu.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że w decyzji nie wykazano konieczności interwencji państwa i jej efektu zachęcającego (a mianowicie brak jest porównania z wiarygodnym alternatywnym scenariuszem nieobejmującym pomocy państwa oraz wykazania, że TAP wyczerpał wszystkie opcje rynkowe).
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że w decyzji nie wykazano odpowiedniości pomocy.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że w decyzji nie wykazano proporcjonalności pomocy.

7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że w zaskarżonej decyzji nie zbadano w odpowiedni sposób negatywnych skutków pomocy.
8. Zarzut ósmy dotyczący tego, że decyzja narusza konkretne postanowienia TFUE i ogólne zasady niedyskryminacji, swobody świadczenia usług i swobody przedsiębiorczości.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia przez Komisję Europejską ciężącego na niej obowiązku uzasadnienia.

(¹) Dz.U. 2022, L 139, s. 19.

Skarga wniesiona w dniu 1 sierpnia 2022 r. – Imasa, Ingeniería y Proyectos/Komisja i in.

(Sprawa T-474/22)

(2022/C 398/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Imasa, Ingeniería y Proyectos, SA (Oviedo, Hiszpania) (przedstawiciel: J. Álvarez González, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska, Europejski Bank Centralny, Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- Wydanie wyroku, w którym Sąd stwierdzi powstanie odpowiedzialności pozaumownej Unii Europejskiej z powodu niezgodnego z prawem zachowania Komisji Europejskiej, Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji i Europejskiego Banku Centralnego oraz dopuszczenia się przez nie niedbalstwa w związku z okolicznościami faktycznymi opisanymi w skardze;
- zasądzenie od Unii Europejskiej odszkodowania na rzecz skarżącej w kwocie 186 195,66 EUR zgodnie z obliczeniami i kwotą wskazanymi w ekspertyzie załączonej do skargi, podwyższonymi o odsetki ustawowe oraz obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący niezgodnego z prawem zachowania Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji związanego ze złożeniem budzących niepokój publicznych oświadczeń i z czynami (w szczególności wydostawaniem się informacji) stanowiącymi lekkomyślne postępowanie, które spowodowały natychmiastowy spadek kursu akcji Banco Popular Español, S.A., w następstwie czego doszło do jego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.
2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz Komisja Europejska dopuściły się niedbalstwa ze względu na to, że przyjęły i zatwierdziły restrukturyzację i uporządkowaną likwidację Banco Popular Español, S.A. bez zbadania i bez sprawdzenia zgodnie z prawodawstwem Unii, czy zostały spełnione wymogi i przesłanki konieczne do zastosowania wspomnianego mechanizmu likwidacji i uporządkowanej restrukturyzacji oraz nie przestrzegaly po wprowadzeniu tego mechanizmu w życie prawodawstwa Unii regulującego procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji ani praw akcjonariuszy lub udziałowców banku.
3. Zarzut trzeci, dotyczący braku staranności ze strony Europejskiego Banku Centralnego przy kontroli, nadzorze, wdrożeniu, regulacji i ustanowieniu mechanizmów niezbędnych dla zapewnienia płynności Banco Popular Español, S.A. i zapobieżenia jego restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji.